

μείον διορίζεται Ταμίας τῆς ἐπὶ τῶν Ναυτικῶν Γραμματείας, ἀντὶ τοῦ Κ. Σ Σταύρου, μετατιθεμένου εἰς τὸ χρέος ἐκεῖνου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3396.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Ταμπάκᾶκης διορίζεται Διοικητὴς τῆς Καλαμάτας καὶ Νησίου ἀντὶ τοῦ Κυρίου Δ. Ταγκρούλου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Πόρῳ, τὴν 20 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας Γ. ΓΑΡΑΛΗΣ.

Ἀρ. 3479.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Δημήτριος Ἀμπελάς διορίζεται ἐπὶ τῆς Οἰκονομίας τοῦ ἐν Τύρυνθι Προτύπου Ἀγροκηπίου ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τῆς ἐπὶ τῆς διοικήσεως τούτου ἐπιτροπῆς.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3480.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Ἰωάννης Κουτσοδόντης διορίζεται Ἀστυνόμος τῆς νήσου Σκοπέλου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3481.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Γεώργιος Καλαφάτης διορίζεται Λιμενάρχης τῆς νήσου Λίγης.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 31 Μαρτίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3504.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Δ. Χοῖδᾶς διορίζεται Ἀστυνόμος Τριπολιτσᾶς ἀντὶ τοῦ Κ. Εὐαγγέλι Ποταμιάνου μετατιθεμένου ἐνταῦθα ὡς τοιούτου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3503.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Εὐαγγέλης Ποταμιάνος διορίζεται Ἀστυνόμος Ναυπλίου ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Χοῖδᾶ μετατιθεμένου ὡς τοιοῦτου εἰς Τριπολιτσᾶν.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 2 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 3507.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ὁ Κ. Ἀνδρέας Ῥαφιλιάς διορίζεται Ὑγειονομολιμηνάρχης εἰς τὴν νήσον Σαντορίνην ἀντὶ τοῦ Κ. Γ. Παγκάλου.

Β'. Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.

Ἐν Καλαμάτᾳ, τὴν 11 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ἐν Ναυπλίῳ, 16 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀναφορά.

ΕΞΟΧΟΤΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕΒΑΣΤΕ ΗΜΩΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΑ.

Ὁ Κύριος Διοικητὴς μας μᾶς ἀνεκδίδωσεν ἐγγράφον τῆς ὑπὲρ τῶν Κρητῶν ἐπιτροπῆς, ἐκ τοῦ ὁποῦ ἐγνώμεν ὅτι ἡ Σ. Κυβέρνησις προνοοῦσα πατρικῶς περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν προσφυγόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος δυστυχῶν ἀδελφῶν μας Κρητῶν, ηὐδόκησε νὰ ἀποκατασταθῶσι καὶ τινες ἐξ αὐτῶν εἰς τὴν ἐπαρχίαν ταύτην.

Τοιαύτη φιλάνθρωπος καὶ πατρικὴ ἀπόφασις τῆς Σ. Κυβερνήσεως ἐπροξένησεν εὐχαρίστησιν ἀνεξαιρέτως εἰς ἅπαντας, καὶ ἐνέπνευσεν αἰσθήματα ἄκρας συμπαθείας διὰ τοὺς ἀναξιοπαθόντας ὁμογενεῖς μα., εἶναι δὲ ἀνυπόμυνοι νὰ ἰδῶσι μίαν ὥραν ἀρχήτερα ἐν τῷ μέσῳ ἑαυτῶν τοιούτους συμπολίτας, οἵτινες ἔχασαν τὰς ἐστίας τῶν ἀναγκαζομένων ὑπὲρ τῶν δικαίων ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Ἡ εὐχαρίστησις τῶν δὲ εἶναι τόσῃ μεγαλητέρα, καθ' ὅσον ἐκπληροῦσι χρέος τῶν ἱερῶν ὑποδεχόμενοι εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἀδελφῶν τῶν ἐκπατρισμένων.

Ἡ ἄγρυπνος πρόνοια τῆς Τ. Ε. ὑπὲρ τοῦ πολυπαθοῦς τούτου καὶ καρτερικοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ ὅποιου ἐβυσιάσατε καὶ θυσιάσατε τὴν ἑστίαν

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡ. 30 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, 25 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1881.

— Λέγει τις έφημερίς ότι ό εντός ολίγου περιμενόμενος εις τούς Παρισίους στρατηγός Κλώσελ έχει να διορισθῇ στρατάρχης, καί θέλει λάβει τήν άρχηγίαν του τών Πυρηναίων στρατεύματος.

— Διά βασιλικού διατάγματος της ά του Μαρτίου προσκαλούνται εις ενεργείαν ται όγδοήκοντα χιλιάδες νέοι στρατιώται, οι συνιστώντες τό συμπλήρωμα της τάξεως του 1830 έτους.

— Ό Πολλωνός στρατηγός Κριακέσιτς, ό εις Βερολίνο σταλείς δια να αίτησῃ τήν μετολάθησιν της Πρωσίας, έφθασεν εις Παρισίους. Λέγεται δέ ότι είναι άπεσταλμένος παρὰ της Πολλωνικής Κυβερνήσεως δια σημαντικήν πρεσβείαν παρὰ τῇ ήμετέρᾳ Κυβερνήτει.

Πρός τὰ τέλη του Φεβρουαρίου οι συνταγματικοί Ισπανοί διήγειρον πάλιν τήν επανάστασιν εις τήν νῆσον του Λέοντος, εις τὰ Γαδεира καί εις τόν "Άγιον Φερδινάνδον. Λέγεται ότι επαναστάτησαν καί τινες άλλαι έπαρχίαι.

Γράφουν εκ Τολλώνος ότι εις τών μηχανικών του βασιλικού ναυτικού, ή Κύριος Λεβας, μέλλει να έπιθῇ επί τινος πλοίου, δια να υπάγῃ εις τας Θήβας της Άνω Αιγύπτου, διορισμένος να καταβάλῃ τούς δύο όφελίσκους του Λούξορος, καί να τούς μετακομίσῃ εις τήν Γαλλίαν.

Ό στρατηγός Κλώσελ επιστρεψεν εκ του Άλγερίου επί της φρεγάτας Αρμίδος, καί εύρίσκεται εις τό καθαγέτηριον της Τολλώνος.

Έκ Λονδίνου, 19 Φεβρουαρίου.

Τήν 17 έγεινεν εν τῷ συνεδρίῳ τών Κοινών ή έναρξις τών συζητήσεων περί της βουλευτικής μεταρρύθμισεως, άρου ό εισαγγών τῷ προβουλευμα Λόρδος Ιω. Ρούσελ ανέπτυξεν εις αξιοσημντον λόγον τὰ ελαττώματα του υπάρχοντος συστήματος καί τήν ανάγκην της διορθώσεως.

Κατά τό προτεθέν νέον σχέδιον 500 χιλιάδες νέοι εκλογείς απολαμβάνουν τὰ εκλεκτικά δικαιώματα, ή δέ αναλογία τών μελών του τών Κοινών Συνεδρίου κατὰ κομητίας, πόλεις, κώμας καί πανδιδακτήρια έμφαίνει τήν εξῆς διαφοράν του νέου προς τό παλαιόν σύστημα.

Τῷ τών Κοινών Συνεδρίῳ να έχῃ 596 αντί 658 Μέλη.

Αλλήλῃ αἱ μὲν Κομητίαι να στέλλουν 149 — 94

Τὰ Πανδιδακτήρια 4 — 4

Αἱ πόλεις, αἱ προίχωροι καί κώμαι της Ουαλλίας (pays des Galles) έχουσαι 243 — 202

πλειοτέρους τών 4000 κατοίκων.

Αἱ ἀπὸ 2000 ἕως 4000 κατοίκους 47

Αἱ ὀλιγωτέρους τών 2000 κατοίκους 0 — 119

Η Ἰρλανδία. 103 — 100

Η Σκωτία. 50 — 45

Αὐτόθεν, 27 Φεβρουαρίου.

Αἱ ὑπὲρ της βουλευτικής μεταρρύθμισεως συνελεύσεις γίνονται άκαταπαύστως ἀνὰ πᾶσαν τήν Άγγλίαν. Η διευ-

τέρα ανάγνωσις του προβουλεύματος εις τῷ τών Κοινών Συνέδριον προσδιωρίσθη εις τήν 9 του Μαρτίου. Μάλιστα δέ άδεδαιότης επικρατεῖ ακόμη περί της όριστικής εκβάσεως του μέτρου τούτου.

Αναγινώτκομεν εις τόν Ταχυδρόμον τὰ εξῆς περί τών προσπαθειών, τας οποίας έκαμαν νεωστὶ οι του Καρόλου φατριασταί εις τήν Γαλλίαν.

“ Η γῆ της Άγγλίας είναι ιερά δι’ όλους τούς φυγάδας, οἱτινες ζητοῦν εις αὐτήν να προφυλαχθῶσιν ἀπὸ τας πολιτικὰς καταδρομάς. Αλλά δέν δύναται να ύβρισθῇ ατιμωρητί ή φιλοξενία μας ἀπὸ ανθρώπους, οἱτινες ήθελον μεταχειρισθῇ τήν παρ’ ήμιν διατριβήν των ὡς μέσον του να ελάψωσι Δύναμιν, εις τήν ὁποίαν εἴμεθα προσκολλημένοι με δεσμούς φιλίας καί συμπαθείας. ”

Η αὐτή έφημερίς λέγει τὰ εξῆς :

Ό ἐπι τών Εξωτερικῶν Υπουργός του Βελγίου έδηλωσ ποιήσεν εις τήν εθνικήν Σύνοδον ότι είναι ανάγκη να επαναληφθῇ ή κατὰ της Ολλανδίας πόλεμος, δια να κυριεύσῃ τὰ φρούρια, τὰ ὁποία έτι κρατεῖ, καί τὰ ὁποία κηρύττει τό Βέλγιον ὡς συγκροτοῦντα μέρος της επικρατείας του.

— Μανθάνομεν ότι ετοιμάζεται έτέρα τις εκτεταμένη πράξις παρὰ τών πέντε Συμμάχων Δυνάμεων περί τών του Βελγίου πραγμάτων, ήτις θέλει εκδοθῇ εντός ολίγου. Υποτίθεται δέ ότι αὐτό θέλει είναι τό τελευταίον.

(Ό "Ηλιος.)

Έκ Βρυξελλών, 27 Φεβρουαρίου.

Διά προκηρύξεως προς τούς κατοίκους της έπαρχίας Λουξεμβούργου ό της Βασιλείας Επίτροπος προσκαλεῖ αὐτούς να μένωσιν ήνωμένοι με τό Βέλγιον. Τούς δηλοποιεῖ ότι “ ή Σύνοδος διεμαρτυρήθη κατὰ τών πράξεων τῷ εν Λονδίῳ Συμβουλίῳ, τας οποίας μία τών μεγάλων Δυνάμεων δέν θεωρεῖ καί αὐτή εἰμῇ ὡς προτάσεις. ” Ηρχίσασμεν, λέγει, τήν επανάστασιν μας ἐναντίον τῶν συνθηκῶν του 1815, καί ἐναντίον τῶν πρωτοκόλλων του Λονδίνου θέλομεν τήν τελεωῖται. ”

Φαίνεται βέβαιον, λέγει ό Ταχυδρόμος τῶν Κάτω Χωρῶν, ότι τό Υπουργεῖον ἀπεφάτισε να υπερασπισθῇ τό Λουξεμβούργον, καί ότι δέν θέλει περιορισθῇ μίτον εις τήν προκήρυξιν, τήν ὁποίαν δημοσιεύομεν σήμερον. Θέλουν βαλθῇ φρουραί εις διαφόρους πόλεις του Μεγάλου Δουκάτου.

Εύρίσκονται εις τό Μέγα Δουκάτον 60,000 άνδρες δυνατοί να καταλεχθῶσιν εις τήν πολιτικήν φρουράν, καί θέλουν λάβει όπλα. Τό να παραδώσωμεν τό Μέγα Δουκάτον εις τόν Βασιλέα της Ολλανδίας, είναι τό αὐτό, ὡς να τὸν παραδώσωμεν τό Βέλγιον, να τὸν ανοίξωμεν τας εισόδους αὐτὰς τῶν Βρυξελλών.

Έκ Βιέννης, 3 Μαρτίου.

Αἱ ἀπὸ της 22 Μαρτίου ειδήσεις της Βαρσοβίας έλθοῦσαι διὰ της Κρακοβίας λέγουσιν τὰ εξῆς :

Τὰ Πολλωνικά στρατεύματα, εκτός της φρουράς, ήτις φυλάττει εν Πράγα τήν κεφαλὴν της γεφυρας, καί πεντακισχιλίαν φρουρούντων τήν Βαρσοβίαν, ανεχώρησαν εκ της μητροπόλεως ταύτης, καί διπικρεθέντα εις δύο μοίρας, διενέμβησαν, τὰ μὲν προς Άρὰν, τὰ δὲ προς Μεση-όριαν εις

Αριθ. 30

Έτους ΣΤ'

ΕΝ ΝΑΥΠΛΙΩ, ΣΑΒΒΑΤΩ,

ΓΕΝΙΚΗ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΓΓΡΑΜΜΗΣ.
Έτησια Φοίνικες 36
Εξαμηνιαία 25
Τριμηνιαία 15
Αι συνδρομαί γίνονται ενταύθα μόνον εν το
Γραφείω της Εφημερίδος, εις όλας δε τ
ναικά μέρη του Έλλάδος, παρά τοις Επι
στάταις του Ταχυδρομείου.

25 ΔΗΡΙΑΙΟΥ 1831.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αι διά τής Εφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τής Κυβερνήσεως, όποιας φύσεως
καί αν είναι, καί όποιαν Αρχής υπογραφήν καί αν φέρωσι, θεωρούνται ως επίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ

Αρ. 3336.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

1. Συνιστάται επιτροπή, χρέος τής οποίας θέλει εΐσθαι
τά τής διοικήσεως του εν Τίρυνθι Προιούπεν Αγροκηπίου.
 2. Πρό πάντων ή επιτροπή αυτή θέλει έκκαθαρίσει τους
παρουσιασθέντας λογαριασμούς του Κ. Γ. Παλαιολόγου,
όστις είχε μέχρι τουδε την έφορίαν καί την διεύθυνσιν του
Αγροκηπίου.
 3. Θέλει εξετάσει μ' όλην την λεπτομέρειαν, καί γνω-
ρίσει την ενστάσαν κατάστασιν του αυτού Αγροκηπίου,
δηλ. τας εις αυτό προσδιοριστέας ακαλλιεργήτους καί
καλλιεργημένας γαίας, τας εισδημας, τα ζώα, τα εργα-
λεία καί άλλα πράγματα ανήκοντα εις το Αγροκήπιον, τα
περί του εν αυτώ σχολείου των όρφανών, καί τέλος τα περι
του προσωπικού του καταστήματος.
 4. Ο Κ. Παλαιολόγος θέλει υπόκεισθαι εις τας άμέ-
σους διαταγας τής Επιτροπής καί θέλει την δι' δι' λόγον
των έργων, τα όποια διεύθυνει.
- Όποιδήποτε δαπάνη αναφερομένη εις το κατάστημα,
θέλει γίνεσθαι δια του υπαλλήλου, τον όποιον ή επιτροπή
ήθελε προσδιορίσει επί τούτω.
5. Καθ' έκαστον μήνα θέλει μάς αναφέρει ή επιτροπή
τά περι τής διοικήσεως του Αγροκηπίου.
 6. Της επιτροπής ταύτης διορίζονται μέλη οι Κύριοι
Γεροσιάνης, Γ. Αϊνιάν, Π. Δ. Δημητρακόπουλος, Β.
Α. Καπιδίστριας.
- Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας να ενεργήσῃ το πα-
ρόν διάταγμα.
- Εν Ναυπλίω, την 10 Μαρτίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 3333.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττει

Διατάττομεν

Α'. Ο Κ. Γεώργιος Αναγνωστάκης Κρης διορίζεται Συγ-
γραμματέυς εις την Γερουσίαν.

Β'. Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας να ενεργήσῃ το
παρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, την 10 Μαρτίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 3364

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ο Κ. Ευσταθίου Εσθρινός διορίζεται Αστυνομός
Αγίου Πέτρου.

Β'. Θέλει λαμβάνει κατά μήνα Φοίν. 100.

Γ'. Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας να ενεργήσῃ το
παρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, τη 12 Μαρτίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 3367.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ο Κ. Σωτήριος Σταυρος διορίζεται Διευθυντής του
Γενικού Ταχυδρομείου αντί του Κ. Δ. Αμπελά, μετα-
τιθεμένου εις την Γραμματείαν των Ναυτικών ως Ταμείο.

Β'. Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας να ενεργήσῃ το
παρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, την 12 Μαρτίου 1831.

Ο Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ

Ο Γραμματέυς τής Επικρατείας Π. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ

Αρ. 3368.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διατάττομεν

Α'. Ο Κ. Αμπελάς, πρώην Διευθυντής του Ταχυδρ

σε, σὰς ἀποκατασταίνουσιν ἐπὶ μᾶλλον σεβαστὸν καὶ εἰς τὴν παρούσαν καὶ εἰς τὴν ἐπερχομένην γενεάν. Κολακευόμεθα δὲ μεγάλως, καὶ ἐμποροῦμεν νὰ καυχηθῶμεν, ὅτι δὲν ἀγαπᾶτε ματαιῶς τὸν λαὸν τοῦτον. Τὴν πρὸς αὐτὸν ἀγάπην σὺς, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ἀντήρριψε καὶ ἀνταμείβει καθεκτικήν πανδήμως διὰ τοῦ μεγάλου σεβασμοῦ, καὶ τῆς ἐπιδιορίστου ἀφοσιώσεως πρὸς τὴν Υ. Ε. εἰς κατασχύνην τὴν συκοφαντῶν του.

Διὸ καὶ δικαίως εἰς Σὲ, ἀξιότιμε πολῖτα καὶ Σεβαστὲ τῆς Ἑλλάδος Κυβερνήτα, ἀνεθέμεθα πάσας τὰς ἐλπίδας μᾶς καὶ παρακαλοῦμεν τὴν Υ. Ε. νὰ γίνεταί συνεχῶς ὁ ἐκκαταστάτης τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἑθνικοῦ λαοῦ τοῦτου, πρὸς τοὺς ἀηγιήτους τῆς Εὐρώπης Μανάρχας, οἵτινες αἰσθανθέντες ὅσα ὑπεφέραμεν δεινὰ ἀπὸ τὸν ἄσπονδον ἐχθρὸν τοῦ χριστιανισμοῦ μᾶς ἐπρόσφεραν σωτήριον χεῖρα. Ἐνδεῶς λοιπόν, Σεβαστὲ Κυβερνήτα, ἐπ' ἀγαθῇ τῆς πατρίδος, καὶ δέχθητε εὐμενῶς τὸ βαθὺ σέβας μᾶς, καὶ τὴν μετ' ὑποκλίσεως ἀφοσιώσιν μᾶς, μετὰ τὰ ὅποια ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ὑποσημειωθῶμεν.

Τῆς Υ. Ἐξοχότητος εὐπειθέστατοι καὶ ταπεινότατοι δοῦλοι.

Ἐν Μοβώῃ, τὴν 8 Ἀπριλίου 1831.

Οἱ ἐπαρχιακοὶ Δημογέροντες, Δ. Καληγρόπουλος, Ἀντώνιος Χαταπογεωργόπουλος, Δ. Χ. Σμυρλῆς, Π. Διαμαντόπουλος.

Οἱ χωρικοὶ δημογέροντες: ὁ δημογέρων τοῦ Τμήματος Χαζαλῆ Ἀλεξῆζος Ρεῖσης, ὁ τοῦ Σουλιναρίου κλπ. Ἡλίας Ραλίας, ὁ τοῦ Βλαχόπουλου κλπ. Θεόδωρος Γιάνναρης, ὁ τοῦ Καντιλίσκεριου Νικόλαος Γγῶνης, ὁ τοῦ Μεμερζίου Ἀνδρέας Σαρατζῶνης, ὁ τοῦ Μισοχωρίου Α. Τζερῶνης, ὁ τῆς Μηλίτζας Κωνσταντῖνος, Χρυσόγαλας.

Δρ. 3510

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΙΟΙΚΗΤΗΝ ΤΩΝ ΜΕΣΣΗΝΙΑΚΩΝ ΦΡΟΥΡΙΩΝ.

Ἐτέθη ὑπ' ὅψιν μᾶς ἡ ἀναφορά τῶν δημογερόντων τῆς πόλεως καὶ τῶν χωρίων τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ μᾶς ἐπροξένησε μεγάλην εὐχαρίστησιν ἡ ἐκφρασίς τῶν φιλογενῶν καὶ φιλαδέλφων αὐτῶν αἰσθημάτων ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κρητῶν.

Τὴν ἐνδόμυχον ταύτην εὐχαρίστησιν μᾶς διατάττεται νὰ γνωστοποιήσῃς εἰς τοὺς ἀναφερθέντας, καὶ νὰ τοὺς διαβεβαιώσῃς ὅτι τὰ τοιαῦτα αἰσθήματά των ἐπαυξάνουν τὴν πρὸς αὐτοὺς δικαίαν ὑπόληψιν μᾶς, καὶ τοὺς παρασταίνουσιν ἐπίσης ἀξίους τιμῆς καὶ εὐνοίας εἰς ὅλον τὸν φωτισμένον καὶ φιλόανθρωπον κόσμον. Θέλουμεν δὲ διατάξῃς τὴν ὑπὲρ τῶν Κρητῶν Ἐπιτροπὴν νὰ προσπαθήσῃ νὰ βάλῃ τὰς εὐχὰς των εἰς πρᾶξιν.

Ἐν Μοβώῃ, τὴν 13 Ἀπριλίου 1831.

Ὁ Κυβερνήτης Ι. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡ' ΑΣ.

Ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ Γραμματέως τῆς Ἐπικρατείας

Π. Γ. ΠΑΓΚΑΛΑΚΗΣ.

ΕΓΧΛΗΡΙΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Ἐκ Ναυπλίου, 24 Ἀπριλίου.

Τὴν εἰκοττὴν τοῦ νῦν λήγοντος, καθ' ἣν κατὰ τοὺς Δυνάμεις, ἐξέρχεται ὁ Ἅγιος Φίλιππος, ὁνομα τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Γάλλων, τὸ πρῶτον ὁ φρούριον τοῦ Παλαμηδίου ἔστυγεν 21 βολὰς κανονίων, καὶ πρὸς

τὴν μεσημβρίαν τὸσον οἱ Γραμματεῖς τῆς Κυβερνήσεως, ὅσον ὁ Διοικητὴς καὶ οἱ δημογέροντες τῆς ἐπαρχίας ταύτης, καὶ ἅπαντες οἱ Ἀξιωματικοὶ τῶν ἐνταῦθα εὐρισκομένων στρατευμάτων, ὑπῆγαν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Κ. Ἀντιπρέσβους τῆς Αὐτοῦ Μεγαλειότητος, διὰ νὰ προσφέρωσι εὐχὰς των ὑπὲρ τῆς εὐδαιμονίας τοῦ Βασιλέως καὶ ὁλοκλήρου τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους.

Τὸ ἑσπέρας ἐφωτίσθησαν ἅπαντα τὰ δημόσια καταστήματα, καὶ τὰ φρούρια, καὶ μέγα μέρος τῶν οἰκημάτων τῆς πόλεως. Ἐχαίρουτο οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως περιερχόμενοι, καὶ εὐθυμοῦντες εἰδείκνυν φανερὰ μὲ τὴν ἀγαλλίασιν τῆς ψυχῆς των τὴν εὐγνωμοσύνην των πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα, ἕνα τῶν γενναίων προστατῶν τοῦ ἔθνους μᾶς.

Τὸ αὐτὸ ἑσπέρας ὁ Κύριος Ἀντιπρέσβυς εἶχε δεῖπνον, ὅπου προσεκληθῇ καὶ εὐρέθη καὶ ὁ Διοικητὴς μᾶς Κύριος Κ. Ἀξιότης.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν εὐρεθεὶς ὁ Ε. Κυβερνήτης εἰς Μοβώην, συνέστρεψε μετὰ τῶν ἐκεῖ εὐρισκομένων Γάλλων, πρὸς εὐχαρίστησιν των ὁποίων παρέτεινε τὴν διαμονὴν του εἰς ἐκείνην τὴν πόλιν.

Εἰς τὰς ἀναφορὰς τῶν διαφόρων ἐπαρχιῶν τῆς Πελοποννήσου, τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος καὶ τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὰς ἀναφερμένας εἰς τὸ γνωστὸν κίνημα τῶν Μαυρομιχαλέων, περὶ ὧν ἔπομεν ἐν τοῖς προηγουμένοις, ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν καὶ τὰς τῶν ἐπαρχιῶν Μελανδρίνου, Σαλαμῶν, Γαλαξειδίου, Νεαπάτρας, Ταλαντίας, Μενδενίτσας, Λεβαδίας, Ζητουνίου, Λιδωρικίου καὶ τῆς νήσου Σκύρου, αἵτινες ἐξηγοῦν ὡς αὐτῶς τὴν πρὸς τὴν Κυβερνήτην ἐμπιστοσύνην καὶ εὐγνωμοσύνην τοῦ λαοῦ, καὶ τὴν ἀγανάκτησιν, μετὰ τὴν ὅποιαν θεωρεῖ πᾶν κίνημα τῶν ἰδιοτελῶν, τείνον εἰς τὸ νὰ ταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Περὶ ληψὶς γράμματος.

Ἐκ Μισθρᾶ, τῆς 9 Ἀπριλίου.

Μόλις ἠκούσθη ἡ εἰς τὸ Μαραθωνήσιον ἄφ' ἑξὺς τοῦ Σεβαστοῦ Κυβερνήτου, καὶ ἡ ἐλπίς τῆς εἰς τὴν ἐπαρχίαν μᾶς μεταβάσεως τῆς Α. Ε. ἐπλήρωσε χαρὰς καὶ ἀγαλλιάσεως ὅλους τοὺς κατοίκους. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν χωρίων παρήμενον εἰς τὰς ὁδοὺς, ποθοῦντες νὰ τὴν ἴδωσι, πολλότατοι δὲ συνέρρευσαν εἰς τὴν πόλιν διὰ νὰ συμπανηγυρίσωσι τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἐμελλε νὰ ἐπισκεφθῇ αὐτήν. Οἱ πρόκριτοι τῶν πολιτῶν καὶ ὅλος ὁ λαὸς, ἡγούμενου τοῦ ἀρχιερέως μετὰ τοῦ ἱερατείου καὶ τοῦ Διοικητοῦ μετὰ τῶν ἐγγχωρίων Ἀρχῶν, ἐξῆλθον μακρὰν τῆς πόλεως εἰς προώπαιτησιν τῆς Α. Ε. Ἡ πάνδημος αὕτη πομπὴ ἔφερε τὸν Κυβερνήτην ἕως εἰς τὸν ναὸν τῆς μητροπόλεως, ὅπου ἐψάλη ἡ συνήθης τελετὴ, ἐξεφωνήθη λόγος, καὶ ἐπροσφέρθη ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῆς σχολῆς εἰς τὴν Α. Ε. στέφανος ἀνθόπλεκτος εἰς τεκμήριον τῆς εὐγνωμοσύνης των διὰ τὴν ὅποιαν καταβάλλει πρόνοιαν ὑπὲρ τῆς μελλούσης αὐτῶν τύχης.

Μετὰ τὴν τελετὴν ταύτην ὁ Κυβερνήτης ὑπῆγεν εἰς τὸν δημόσιον οἶκον τῆς πόλεως, ὅπου εἰδέχθη τὰς ἐπισκέψεις τῶν δημογερόντων, καὶ διαφόρων πολιτῶν. Περιῆλθεν ἔπειτα τὴν τοποθεσίαν τῆς παλαιᾶς Σπάρτης, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Διοικητὴν καὶ τοὺς δημογέροντας, καὶ ἐπεσκέφθη ὅλα τὰ ἀξιοθέατα μέρη τῆς πόλεως μᾶς.

Ὁ λαὸς ἐπανηγύρισε τὴν παρουσίαν τῆς Α. Ε. μετὰ δημοσίας ἀγαλλιάσεως, καὶ κατὰ τὰς τρεῖς ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς του ἡ πόλις ἐφωτίσθη.

ἐκεῖνας τὰς Δέσεις ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὁχθῆς τῆς Βισούλης, ἀπὸ τὰς ὁποίας ὑποπτεύονται ὅτι θέλουν περάσει οἱ Ῥῶσοι.

Ἐκ Βερολίνου, 26 Φεβρουαρίου

Αἱ τῆς Βαρσβίας ἐφημερίδες αἱ σήμερον ἐλθοῦσαι ἐδῶ φθάνουν ἕως τῆς 23, δὲν περιέχουν ὅμως τίποτε ἀξιοσημείων. Ἐπαναλαμβάνουν δὲ τὰ γράμματα ὅτι ἀπὸ τῆς 13 ἔν ἐγείνη τίποτε, καὶ ὅτι τὸ Ῥωσικὸν στρατεῦμα διευθύνεται δεξιᾷ μὲν πρὸς τὸ Πλὸκ, ἀριστερᾷ δὲ πρὸς τὴν Πουλάαν, διὰ νὰ ἐκτελέσῃ κατὰ τὰς δύο ταύτας Δέσεις τὴν διάβασιν τῆς Βισούλης. Ἐπαναλέγεται ὅτι προπαρασκευάζεται ἡ Σύνοδος νὰ μεταφερθῇ εἰς Μιεχόβ ἐν 7ῇ Κρακοβίᾳ. Ἀλλὰ πολλοὶ τῶν ἀντιπροσώπων δὲν φαίνονται τόσον διατεθειμένοι νὰ τὴν ἀκολουθήσωσιν, ἐπεὶ δὲ λαμβάνουν διαβατήρια διὰ τὴν ἀλλοδαπήν. Τὰ αὐτὰ γράμματα ἀναφέρουν πρὸς τοῦτοις ὅτι καθ' ἡμέραν αὐξάνει ἡ ἀμοιβαία δυσπιστία εἰς ταύτην τὴν πόλιν, καὶ κἀνείς δὲν τολμᾷ πλέον νὰ φανερώσῃ τὴν γνώμην του. Τοῦτο δὲ ἀποδείχνει μεγάλην δυσἀρέσκειαν καὶ διαίρεσιν τῶν φατριῶν.

Τὴν 19 Φεβρουαρίου ὅλοι οἱ Πολωνοὶ οἱ ἔχοντες δημοσίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὰ περὶχωρα τοῦ Νεοστάδ, τοῦ Βισβαλλέν καὶ ἄλλων, ὑπάγουσιν εἰς Μαριάμπωλιν διὰ νὰ προσφέρωσιν ἐκ νέου τὸν ὅρκον τῆς πιστεῶς των εἰς τὸν Μ. Αὐτοκράτορα.

(Καθολ. Ἐφημ.)

Ἀναγγέλλει ὁ Αὐστριακὸς Παρατηρητὴς ὅτι σῶματα τινὰ τῶν Κρακουσίω συμφώνως μὲ τὴν φρουρὰν τῆς Ζαμόσκης ἐπρωσπᾶθησαν πάλιν νὰ ἀποστατήτωσιν τὴν Λιθουανίαν καὶ νὰ ἐνοχλήσωσιν ἐκ τῶν νώτων τὸ σῶμα τοῦ στρατηγοῦ Κρέντις, ἀλλ' ὅτι 500 ἰππεῖς μὲ δύο κανόνια ἤρκεσαν νὰ ματαιώσωσιν αὐτὸ τὸ ἐπιχείρημα.

Ἐκ τῶν Σλεζιανῶν συνόρων τῆς Πολλωνίας ἀπὸ 23 Φεβρουαρίου.

Οἱ ἱκανοὶ νὰ ὀπλοφορήσωσιν κάτοικοι τῶν μερῶν τῆς Πολλωνίας, τὰ ὅποια δὲν ἐκυρίευσαν ἀκόμη οἱ Ῥῶσοι, ὠρκίσθησαν τὴν τρίτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ὅτι θέλουν πολεμήσει ὑπὲρ πατρίδος μέχρι τῆς ἐσχάτης βανίδος τοῦ αἵματός των.

Ἀλλ' ἐπεὶ πολλοὶ νεοσυλλεκτοὶ στρατιῶται τῆς τελευταίας στρατολογίας λιποτακτοῦσιν, εἶναι πολλὰ ἀμφίβολον, ἂν βέλῃ φυλαχθῇ ὁ ὅρκος οὗτος.

Ἐν μέρος τοῦ Πολλωνικοῦ στρατεύματος ἐπέρασεν ἀπὸ τὸ Σοκαζέβ καὶ Γομπὲν εἰς τὸ Γότζουνιν.

Εἰς τὴν Βαρσβίαν γίνεται καθ' ἡμέραν ἔλλειψις τῶν ζωοτροφῶν μεγαλητέρα· ἐζητοῦν ὁλὴν σκοῦδα δι' ἑν ἐπιχώριον μέτρον σιταρίου (stajo), καὶ ἐλάμβανον ἀπὸ τοὺς κτηματίας δυναστικῶς τὰ πρὸς ζωῶν καὶ τὴν τροφήν τῶν ἵππων.

Ἐκ Πετροπόλεως . 7 Φεβρουαρίου.

Γράφουσιν ἐκ Βουκορεστίου ἀπὸ 2 Φεβρουαρίου, ὅτι πρὸ τινων ἡμερῶν ἐφθασεν ἐκεῖ εἰς ἀπεσταλμένος παρὰ τῆς Πόρτας, διὰ νὰ προῦπαντήσῃ καὶ συνοδεύσῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν τὸν ἐνεργέα σύμβουλον τῆς ἐπικρατείας Κύριον Βουτένιφ, Πρέσβυν τῆς Ῥωσσίας παρὰ τῷ Ὀθωμανικῷ Κράτει.

Εἰδήσεις ἐκ Ἰταλίας.

Ἀπὸ πλοῖα φθάσαντα ἐσχάτως ἐκ Ἀγκῶνος μανθάνομεν περὶ τῆς εἰσβολῆς τῶν Αὐστριακῶν στρατευμάτων εἰς τὴν Ῥωμανδιόλαν τὰ ἐξῆς:

Ἀφοῦ εἰσῆλθον τὰ εἰρημένα στρατεύματα εἰς τὴν Πάρμην, Μόδεραν καὶ Φερράραν, καὶ ἀποκατέστησαν ἐκεῖ τὴν προτέραν τῶν πραγμάτων τάξιν, ἐξεστράτευσαν εἰς τρία σώματα, τὸ μὲν πρῶτον, συνιστάμενον ἀπὸ 5000 ἀνδρας, ἐξεκίνησεν ἀπὸ Καστελφράγκον, καὶ διευθύνθη εἰς τὴν Βονωνίαν, τὴν ὁποίαν καὶ ἐκυρίευσαν ἄνευ ἀντιστάσεως τῶν φιλελευθέρων.

Ἐξ αὐτῶν αἱ 3000 εἰσῆλθον εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν, αἱ δὲ ἄλλαι δύο κατεσκήνωσαν πρὸ τῶν τειχῶν τῆς πόλεως. Τὸ δεύτερον σῶμα ἀναχωρήσας ἀπὸ τῆς Φερράρας διευθύνθη πρὸς τὸ Δουγόν, καὶ ἐκεῖθεν ὑπῆγε καὶ ἐκυρίευσεν τὴν Ραβένναν· τὸ δὲ τρίτον διευθύνθη πρὸς τὸ Κομάκι. Ἡ Ραβέννα καὶ αἱ ἄλλαι πόλεις τῆς Ῥωμανδιόλης ἕως εἰς τὸ Φουρλί, ἐκυριεύθησαν ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν ἄνευ τινος ἐμποδίου. Εἰς δὲ τὸ Ρίμινι τὸ σῶμα τῶν φιλελευθέρων, διοικούμενον ὑπὸ τοῦ συνταγματάρχου Ὀλινη, προσεβλήθη ἀπροσδοκῆτως ὑπὸ τῶν Αὐστριακῶν μίαν ὥραν πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου, καὶ μετὰ ὀλίγων ὥρῶν μάχην ἠναγκάσθη νὰ ὑποχωρήσῃ, καὶ ἀπεσύρθη εἰς τὸν Ἀγκῶνα μὴ σκοπὸν νὰ κλεισθῇ εἰς τὸ φρούριον ταύτης τῆς πόλεως, καὶ νὰ ὑπερασπισθῇ· ἀλλ' ὅμως ὁ στρατηγὸς Ἀρμάνδης εἶχε παραδώσει τὴν πόλιν διὰ συνθήκης εἰς τὸν Καρδινάλην Βερβενοῦτην, ὅστις, ὡς κατασχεθεὶς εἰς τὴν Βονωνίαν, ἐφέρεται εἰς τὴν εἰρημένην πόλιν.

Ὁ στρατηγὸς Ζούκης, ὅστις μετὰ τὴν κυρίευσιν τῆς Μοδένης ἀπεσύρθη εἰς τὴν Βονωνίαν μὲ ἐξακροσίου ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν του, εὑρέθη εἰς τὴν μάχην τοῦ Ρίμινι, καὶ ἀπέπλευσε μετέπειτα εἰς Μασσαλίαν μὲ πολλοὺς τῶν θπῶν του, καὶ μὲ ἄλλους λαβόντας μέρος εἰς τὴν ἐπανάστασιν. Τὴν ἐπιούσαν ἀνεχώρησαν δύο Αὐστριακὰ πλοῖα πρὸς ἐπιδιώξιν· τὸ ἀποβὰν ὅμως δὲν εἶναι γνωστὸν, ἐπεὶ δὲ τὸ διωκόμενον πλοῖον προεῖχεν αὐτῶν 30 μίλια. Ἡρὸς δὲ τοῦτοις καὶ ἄλλοι πολλοί, οἱ ὁποῖοι ἠυδοκίμησαν εἰς τε τὰ πολεμικὰ καὶ πολιτικὰ, ἀνεχώρησαν ἀπὸ Ἀγκῶνος εἰς ἄλλα μέρη.

Μετὰ τὴν κυρίευσιν τοῦ Ἀγκῶνος, τὰ Αὐστριακὰ στρατεύματα ἡτοιμάζοντο νὰ ἐκστρατεύσωσιν πρὸς τὴν Ῥώμην. Τὸ δὲ στρατεῦμα τῶν φιλελευθέρων ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ συνταγματάρχου Σερκωνιάνου, στρατοπεδευμένον ὃν πλησίον εἰς τὸ Τέρνι καὶ Νάρνι, εὑρίσκεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον ἀποχωρισμένον.

Μεταξὺ τῶν φιλελευθέρων στρατευμάτων ἦταν καὶ ὁ υἱὸς τοῦ Λοδοβίκου Βοναπάρτη, καὶ ἀπέθανεν εἰς τὸ Φουρλί ἀπὸ φλόγωσιν τοῦ πνεύμονος, ἡ ὁποία τὸν ἐπρεξενήθη ἀπὸ τὰς συντόνους πορείας.

(Ἰερ. Ἐφ.)

Ποικίλα.

Ἐξ ἐπιστήμων πληροφοριῶν ἀπεδείχθη ὅτι κατὰ τὸ 1829 ἔτος ἔγειναν ἐφ' ὅλης τῆς Ῥωσικῆς Αὐτοκρατορίας 399.345 συνοικέσια· ἐγενήθησαν 1,922,695 βρέφη (996,270 ἀρσενικά, καὶ 926,425 θηλυκά). ἀπέθανον δὲ 1,216,706 ἄνθρωποι (ἄνδρες μὲν 619,289, γυναῖκες δὲ 597,469). Ὁ ἀριθμὸς ἄρα τῶν γενήσεων ὑπερέβη τὸν τῶν θανάτων κατὰ 705,989. (Le Temps.)

— Τὴν 8 ὁ Κυβερνήτης μετέβη ἐκ Μισθῶ εἰς Καλα-
μάν, οἱ δὲ κάτοικοι ταύτης τῆς πόλεως προὔπηλτησαν
ὄχι ὀλιγώτερον εὐθουσιασμοῦ τὴν Α. Ε. Τὸ ἱερατεῖον,
ἀρχαί, οἱ πολῖται πάσης τάξεως καὶ ἡ τολαιὰ
τοῦ σχολείου, ἐμοθυμαδὸν ἀπέδειξαν τὰ αἰσθήματα τῆς
φιλίας καὶ εὐχαριστήσεως. Πέντε ἡμέρας διέμεινεν ὁ Ἐξο-
χότατος Κυβερνήτης εἰς τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ ἀφ' ὅλας
τὰς γειτνιαζούσας ἐπαρχίας, μάλιστα δὲ ἀπὸ τὰς τῆς
Πατρῴας, οἱ πρόκριτοι, πολιτικοὶ τε καὶ στρατιωτικοί, ἤρ-
χοντο ἀδιακόπως νὰ προσφέρωσιν εἰς τὴν Α. Ε. τὰ δείγ-
ματα τῆς δημοσίας εὐγνωμοσύνης. Τρεῖς τὰς πρώτας
ἡμέρας ἐφωτίσθη ἡ πόλις, καὶ ἐστολίσθησαν τὰ παράθυρα
τῶν οἰκιῶν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ.

Πρὸς τὰ τέλη τοῦ Ἰανουαρίου ἤρχισαν αἱ ἐργα-
σίαι τοῦ αὐτοκρατορικοῦ στρατεύματος. Τὴν 28 τὸ
στρατηγεῖον τοῦ στρατάρχου Δέβιτς εὐρίσκετο εἰς
Βισόκιαν Μασοβέτσκη. Ἡ Αὐγουστόβα καὶ Λού-
τσα κατελήφθησαν ἄνευ τινὸς ἀντιστάσεως. Ἐτεφαί
ἀπόμοιραι τοῦ στρατοῦ διευθυνθεῖσαι πρὸς τὰ με-
σημβρινὰ, δὲν ἀπήντησαν πλειότερας δυσκολίας. Οἱ
τῶν πόλεων καὶ χωρίων ἐγκάτοικοι ἔμειναν ἡσυχοί
εἰς τὴν προσέγγισιν τῶν στρατευμάτων μᾶς. Παντα-
χοῦ τοὺς ὑποδέχονται, μάλιστα ὡς ἐλευθρεωτάς,
παρὰ πόνου μένοι πικρῶς διὰ τὰς παντοίας ἐπηρεάσεις,
τὰς ὁποίας ἐδοκίμασαν ἐπὶ τῆς ἀποστατικῆς Κυ-
βερνήσεως. Οἱ τῆς Λούτσης κάτοικοι εἶχον στείλει
πρεσβείαν εἰς ὑπάντησιν τῶν Ῥώσων. Πρὸς δὲ τού-
τοις τὰ ζῶα, αἱ ζωοτροφίαι καὶ αἱ νομαὶ δὲν ἐπάρ-
θησαν, καὶ πανταχοῦ εὐρίσκει ὁ στρατάρχης ἐφόδια
ἐπιτόπια εἰς διατροφήν μεγάλου μέρους τοῦ στρα-
τεύματος. Τὸ τῶν ἐπαναστατῶν στρατεῦμα ἐσυγ-
κετρώνετο εἰς Βεγγρόβ καὶ περιεμένετο ἐντὸς ὀλί-
γων ἡμερῶν νὰ ἔλθωσιν εἰς χεῖρας. Πολλοὶ τῶν
Πολλωνῶν ἀξιωματικῶν καὶ μεταξὺ ἄλλων τινὲς
τῶν διωρισμένων νὰ ὀργανίσωσι τὰς πανδημούς
στρατηγίας, ἠχημαλωτίσθησαν. Τὸ δὲ ἐπιχειρήμα
τοῦτο, εἰς τὸ ὁποῖον εἶχον μεγίστας ἐλπίδας οἱ
ἀποστάται, ὁλοτελῶς ἀπέτυχε, τοῦλάχιστον κατὰ
τοὺς ὑπὸ τῶν στρατευμάτων μᾶς κατεχομένους
τόπους.

(Ἐφημ. τῆς Πετροπόλεως.)

— Εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Πετροπόλεως, τὰς
ὁποίας νεωστὶ ἐλάβομεν, εὐρίσκονται τὰ ἀξιωματι-
κὰ ἡμερολόγια τῶν σημαντικωτέρων μαχῶν, ἀλλὰ
διὰ τὸ σχοινοτενὲς ἀναβάλλομεν τὰ περὶ αὐτῶν
εἰς τὰ ἐξῆς φύλλα τῆς Ἐφημερίδος μᾶς.

Ἐκ Παρισίων, 1 Μαρτίου.

Μαθαίνομεν ὅτι ὁ ἐπὶ τῶν Ἑσωτερικῶν Ἰπουργὸς ἔκα-
με διαφόρους συνεντεύξεις μετὰ τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς Σηκουά-
νας, τοῦ ἐπαρχοῦ τῆς Ἀστυνομίας, τοῦ στρατηγοῦ Κόμη-
τος Λεβὼ, καὶ τοῦ στρατηγοῦ Παϊὸλ, ἀρχηγοῦ τῆς πρώτης
στρατιωτικῆς μοίρας, τῶν ὁποίων ὑπόθεσις ἦλον, ὡς λέγεται,
τὰ συσταμίσθωσι τὰ μέσα τοῦ νὰ προσβληθῶσι σπουδαίως

οἱ ταραχοποιοί, ἐὰν ἐκπροσπάθουν ἐκ νέου νὰ διεγείρουν θερ-
μότητα. Λέγεται πρὸς τοῦτο ὅτι ἀπεφασίσθη, ἐὰν συμβῶν νέαι
ταραχαί, νὰ προαδράμωσιν εὐθὺς εἰς δραστηριώτατα μέτρα,
καὶ νὰ φερόνται μετὰ τὴν μεγίστην εὐσθηρότητα ἐναντίον τῶν
αὐτοεργῶν τῆς ἀναρχίας, οἵτινες ἐπιμένοντες ἀγωνίζονται νὰ
ταράξωσι τὴν κοινὴν ἡσυχίαν.

Αὐτόθεν, 4 Μαρτίου.

Ἀναγγέλλει σήμερον τὸ ἐπὶ τῆρας μία τῶν ἐφημερίδων ὅτι
ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν εὐρίσκονται εἰς τὴν Βαρσοβίαν πρέσβεις
σταλμένοι παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Πρωσίας, κατὰ συναίνε-
σιν τῆς τῆς Πετροπόλεως Αὐλῆς, διὰ νὰ πρᾶγματευθῶσιν
ἀπορρήτως περὶ τῆς εἰρηνοποιήσεως τῆς Πολλωνίας μετὰ τὴν
προσωρινὴν Κυβέρνησιν.

Αἱ δὲ βάσεις τῆς εἰρηνοποιήσεως ταύτης εἶναι αὗται : Νὰ
ἀναγνωρίσῃ ἡ Πολλωνία πάλιν ὡς Βασιλεία τῆς τῶν Νικολά-
ον μετὰ τὸν Χάρτην τοῦ Ἀλεξάνδρου. Δοθείσης δὲ τῆς ὑπὸ τα-
γῆς ταύτης, τὸ Ῥωσικὸν στρατεῦμα θέλει ἐξέλθῃ ἀπὸ ὅλης
τῆς Πολλωνικῆς χώρας ἡ αὐτονομία τῆς Πολλωνίας ῥητῶς νὰ
ἐπικυρωθῇ, καθὼς καὶ ὁ ἀπὸ τῆς αὐτοκρατορίας ἀποχωρι-
σμός της· νὰ μὴν ἐμπορῇ νὰ βάλλεται καμμία Ῥωσικὴ φρου-
ρά, οὔτε καμμία διάδοσις Ῥωσικῶν στρατευμάτων νὰ γίνε-
ται ἀπὸ τὸν τόπον, χωρὶς τὴν συγκατάθεσιν τῆς Συνελεύσεως.

Ὁ τῆς Πρωσίας Βασιλεὺς θέλει δώσει, λέγεται, τὴν ὑπό-
σχασίν του, ὅτι θέλουν ἐκπληρωθῇ αἱ συνθήκαι αὗται ἀπὸ
τὸν Αὐτοκράτορα Νικολάον, ἐὰν θελήσωσιν οἱ Πολλωνοὶ νὰ
κἀμῶσι τὰ πρῶτα κινήματα τῆς ὑποταγῆς των.

Οἱ ἀρχῆγοι ὅμως καὶ οἱ δυνατοὶ τῆς ἐπαναστάσεως ἀπε-
ποιήθησαν τοῦ νὰ κἀμῶσι τοιαῦτα κινήματα, λέγοντες ὅτι
ἦτο πολλὰ παράκληρα.

Ἐν τούτῳ δὲ οἱ Παρισιοὶ πρέσβεις μένουσιν εἰς τὴν Βαρ-
σοβίαν διὰ νὰ ἐκκαλεσθῶσι τὰς διαπραγματεύσεις των,
καὶ νὰ δράξωσι τὰς ἐπιτηδεύσεις τυχαίας, αἵτινες ἤθελον φα-
νῶσι, διὰ νὰ ἐκπληρώσωσι τὴν ἐφεσὴν τῆς Αὐλῆς των.

(Journal des Débats)

Γράφουν ἐκ τοῦ Ἀλγερίου, ἀπὸ 14 Φεβρουαρίου
τὰ ἐξῆς :

« Ὁ στρατηγὸς Βερθεζένος ἔφθασεν ἐνταῦθα τὴν 8 τῶν
ἐνεστῶτος ἐπὶ τῆς κορβέτας Πέρλης.

» Γίνεται ἐδῶ λόγος περὶ νέας τινὸς ἐκστρατείας ἐπὶ τὴν
Μήδειαν καὶ Βηλιδαν, ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν αὐτοῦ τοῦ στρατι-
γοῦ Βερθεζένου, ἧτις ἔχει, ὡς βεβαιῶται, νὰ γένῃ μετ' ὀ-
λίγον. »

Ὁ τῆς Μαδριλίας Ἐμφερόρος τῆς 23 Φεβρουαρίου
περιέχει τὰ ἐξῆς :

» Παρεκτὸς τῶν ἐλθόντων Παρισίων, θέλουν μείνει εἰς
τὸ Ἀλγέριον καὶ τέσσαρα συντάγματα, διὰ νὰ φρουρῶσιν εἰς
αὐτό. Οἱ Παρισιοὶ ἐθελονταὶ εἶναι στρατοπεδευμένοι ἐξω τῆς
πόλεως. Πέμπτον δὲ ἄλλο σύνταγμα θέλει ἀναχωρεῖν εἰς τὴν
φρουράν τοῦ Ὄραν. Κατὰ τὴν ἀναχώρησιν τῆς Κορνελίας
τοῦ πλοῦτος, 500 περίπου ἑμελλόν νὰ ἐκστρατεύωσι πρὸς
τὸ ἀκρωτήριο Μαρτίου, τοῦ ὁποίου τὰ περίε καταταράσσον-
ται ἀπὸ τοῦς θρηνῶδους ληστὰς. Ἐτι δὲ τὰ περίε τοῦ Ἀλγε-
ρίου μέχρι τεσσάρων λεσχῶν εἶναι ἡσυχάτα· δὲν ἔχουσιν
πλέον νὰ φοβώμεθα τὰς προσβολὰς τῶν Καβαλλων, διότι
κρατοῦνται εἰς συστολήν ἀπὸ τοῦς Ζουάβας.

» Τὸ σῶμα τῶν Ζουάβων, τὸ ἐφ' ὃν φέρεται περίπου εἰς
τοὺς διαχιλίους, εἶναι πολλὰ ἀρρωστωμένον εἰς τοὺς Γάλλους·
ἐπὶ ἀπλασκίαι φαίνεται ὅτι τοὺς ἡδύναται εἰς ὑπερβολὴν, καὶ
κατακίονται μετὰ πολλῆς ζέσεως εἰς αὐτάς. »

(Παρισίαι)